

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 2. Scala qua in Cœlum ascenditur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

Per quam prædestinati sunt ascensuri: descendunt enim illi de cælo, ut hos adiuuent; quibus comites in ascensu se præbent, ne labantur; aut impingant in gradibus; aut subsistant, & somno se in eis dedant: sed eos deducant, illis consulant, & in omnibus gressibus eos excitent; Dæmonibus verò resistant, qui eos deijcere conantur.

§ 2. *Scala qua in cælum ascenditur.*

VIDEAMVS nunc huius scalæ fabricam, quæ (vt ait Tertullian.) viam significat, qua in cælum ascenditur: cuius primus gradus (teste S. Basilio) est deserere terrena; postremus verò coniungi cælestibus: progressio autem fit per eos gradus, quos S. Petrus assignit: *administrate*, inquit, *in fide vestra virtutem, in virtute autem scientiam, in scientia autem abstinentiam, in abstinentia autem patientiam, in patientia autem pietatem, in pietate autem amorem fraternitatis, in amore autem fraternitatis charitatem.* Hac enim si vobiscum adsint, & superent, non vacuos nec sine fructu vos constituent in Domini nostri IESU Christi cognitione: quod idem est, atque si dixisset; si ad sanctitatis culmen peruenire, & in æternam vitam cupitis intrare, per hosce octo gradus est vobis ascendendum: quemadmodum ad Hierosolymitanum templum per octo gradus ascendebatur. Primus gradus erit, **FIDEM** habere **VIVAM** mysteriorum omnium, quæ **DEVS** reuelauit: credendo scilicet illa maiori certitudine ac firmitate, quam si oculis ipsis ea vidissetis, aut contrectassetis manibus. Super hanc fidem collocanda est virtus **FORTITVDINIS**, ad aggredienda quæcunque diuini erunt seruitij, superando difficultates omnes, ac timores, quos Dæmon, Mundus, & Caro opponent. Huic fortitudini **SCIENTIAM** coniungentis **DISCRETIONIS**, ne virtus excessu aut defectu laedatur; sed medium inter vitiosa extrema teneatur. Discretionis accedet **ABSTINENTIA**, quæ vos à peccatis omnibus retrahat; & inordinatis voluptatibus, quibus sensus externi recreantur. Huic abstinentiæ coniungite **PATIENTIAM**, generoso corde tolerando pænalia omnia, & huius vitæ aduersitates, ita vt in rebus lætis moderati sitis, & in tristibus patientes. Hinc ad **PIETATIS** gradum conscendetis, parentes & maiores vestros, pia affectione honorantes, eisque obediens; proximos verò ex animi compassione in eorum necessitatibus & calamitatibus adiuuantes. Ex qua pietate ascendite ad **AMOREM FRATERNITATIS**, amantes, beneque optantes omnibus hominibus, atque si vestri essent germani fratres; nemine excluso, etiam inimico & ingrato. Et hinc fiet ascensus ad vltimum gradum **CHARITATEM** scilicet **DEI**, *c diligendo cum ex toto corde, ex tota anima, ex omnibus viribus, & ex omni fortuna vestra: vt spiritum vestrum cum eius spiritu coniungentes, cum eo in scalæ culmine conualescat: donec in æternam eius gloriam ingrediamini.*

Lib. 3. contra
Marcum
in Homil.
in Psalm. 1.
12. Pet. 1. 5.

Scala cæli
x S. Petro.

b Ezech. 40

31. 34.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

c Deut. 6. 5.

Matth. 22.

7. Luc. 10.

72.

Scala Christi.

ad Matt. 5. 3.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

ad Ioan. 15. 23.

Trabes duae
Fides &
Sper.

ad Mat. 7. 14.

Hi sunt octo gradus à S. Petro designati, ad ascendendum in caelum: quos tamen distinctius declaravit ipse Christus D. in illo sermone, què habuit in monte, quibus etiã attribuit honorificã beatitudinum appellatione: per eos enim ascenditur ad beatitudinẽ huius, & futuræ vitæ. PRIMVS, qui nos incipit à terra eleuare, est d P A V P E R T A S S P I R I T V S: cuius munus est, inordinatam temporalium diuitiarum cupiditatẽ, & dignitatum huius mundi tumentem appetitionem mortificare. Hinc ad secundum ascenditur, nempe M A N S V E T V D I N E M: cuius est iras animi quæ perturbationes cohibere, & erga omnes exhibere humanitatem. Mox tertius gradus sequitur. qui est L V C I V S, & lacrymarum ob nostras culpas & miserias, quo reprimuntur vanus risus, sensuumque delectationes. Quartus est E S V R I R E & S I T I R E V E R A M I V S T I T I A M, quæ in perfecta diuinorum præceptorum obseruatione consistit: vt vniciquẽ, quod suum est, detur; D E O, quod est D E I; proximo, quod est proximi. Quintus est M I S E R I C O R D I A E, quæ cõpassionis visceribus subuenit pro viribus, alienis miserijs, atq; indigentijs: quas veluti proprias respicit. Sextus est C O R D I S M V N D I C I E S, quæ omne peccati genus perhorrescit, quo in corpore & Spiritu Sanctitate puritatemq; conseruet. Ex quo fit ascensus ad Septimũ, qui est, esse P A C I F I C V M: conseruando scilicet cum omnibus pacem, concordia, & charitatis vniõnem; dandoq; operã, vt eandem alij cum alijs mutuam habeant. Hinc fit ad Octauum transitus, P A T I, sc. P E R S E C V T I O N E M P R O P T E R I V S T I T I A M, patienter eam & hilari animo tolerando, ac seipsum, si opus fuerit, ad ipsam mortem offerendo, conseruandæ causæ sanctitatis, & charitatis cum Deo: cuius præstantia eminet, cum quis *animam suam*, hoc est, vitam *ponit pro amico suo*. Sic enim ad supremum scalæ culmen peruenitur; & ad perfectam imitationem Christi cruci affixi, is enim est, qui supremæ huius scalæ parti innititur: Vt autem hi octo gradus stabiles sint ac firmi, necesse est, eos tanquam duabus fortissimis trabibus inniti & compaginari duobus heroicis actibus, quorum alter est F I D E I, quã firmissimè creditur quicquid Christus D. dixit de his virtutibus; & octo præmij, quæ, per eas ascendentes, promissit; alter verò S P E I, quã speratur adimpletio harum promissionum, in quibus innumera bona continentur; quædam quidem in cælo postea reddenda; quædam, quæ quasi numeratò D E V S in hac vita largitur, dum magno studio fauoreque sic ascendentes prosequitur; & oportuna mittit auxilia ad facilem reddendum ipsam ascensum. Sunt enim hæc omnia necessaria: eò quod scala ipsa, longa sit, erecta, valdeque ardua atque difficilis; nec sine ingenti labore, & quasi rependo, per eam ascendatur: id eò enim *sanguis* dixit Christus *portam, & arctam viam, quæ ducit ad vitam*. Est enim via crucis, sui que ipsius abnegationis & odij. Quod si scalæ huius asperitas, & crux, quam illa refert, te deterret: eleua oculos ad maiestatem

Domi-

Domini, te aspicientis, & exemplum præbentis; ad protectionem, & auxilia, quæ tibi offert: ingentiaq; præmia, quæ promittit: vt sic ad alacriter ascendendum animeris. Siquidem non caret mysterio, quod, quâdo Patriarcha Jacob eam in spiritu vidit, *g locum terribilem, domum Dei, & portam cæli;* Sapiens verò h *regnum Dei* appellauerit: vt intelligeremus, per crucis horrorem concendi ad regni cælorum quietem: quod i *regnum*, dixit ipse Saluator *vim pati, & violentos illud rapere,* pugnantes strenuè aduersus Damonis, mundi, & carnis exercitus: qui hanc scalam ascendētib; sese opponunt; ac vehementer ad lapsum impellunt. Sed non prævalent tamen, quia Dominus summitati scalæ innixus, suos retinet, ne labantur: quemadmodū fallus est Dauid dicens: *k impulsus euerfus sum, vt caderem: & Dominus suscepit me.*

Quis verò modos varios referre nouerit, quibus prædestinati per suam scalam ad æternam vitam ascendunt? omitto infantes, quos Dominus per Baptismi Sacramentum iustificat, & ante discretionis tempus transfert in cælū: quibus similes sunt alij, qui vitam bonam in sua iuuentute inchoantes, ad æternam transferuntur, præuidente scilicet infinita Dei sapientiâ, si diutius uiuerent, Damonem eos rapturum. Quod insinuauit Sapiens dicens: *l placens Deo raptus est, ne malitia mutaret intellectū eius: aut ne siliio deciperet animā illius: sed consummatus in breui expleuit tempora multa: placita enim erat Deo anima illius: propter hoc properauit educere illū de medio iniquitatū.* Quam fuerit anima illa Deo placita, quæ tantam apud eum inuenit gratiam, vt temporalis eius vitæ cursum abscederet, cum æternæ amittendæ periculum immineret: & ex nequam mundo in cælum transferreret, vbi æternum ipso, & absque vilo periculo frueretur! Alij tamen sunt, quos post multos annos in peccatis transactos, repente DEVS commutat; trahitque ad se, antequam ad vomitum reuertantur: eò quòd, si diutius vita protraheretur, perseverantiam amitterent. Alios, copiosiori, licet rariori, sua misericordiâ, cum totam vitam malè expendissent, in ipsa mortis hora DEVS conuertit, quæ admodum fecit cum latrone, quem ex cruce transtulit in paradysum. Denique aliqui per hanc scalam ascendunt cadentes interdum, & resurgentes; alij impingendo, & moras trahendo, ac iterum pergendo. Nec detuit tamen, qui recte ascenderit absque vilo lapsu; nec impegerit, aut hæserit in ipso ascensu: qualis fuit SS. Virgo, quæ rectius per eam ascendit, quam impinet Angeli, quos Iacob per eam vidit ascendentes.

§. III. Numerus prædestinatorum.

DIFFICULTAS ascensionis per cælestem hanc scalam, dubium nobis statim ingerit, an pauci numero sint prædestinati, qui per eam ascendunt: Cui duduo respondit Sanctus Ioannes, cum dixit: *a vidi urbem magnam,*

Bello pax
quæritur.

Gen. 28.17
Sap. 10.

o.
i Matt. 11.12.

eius prote-
tor noster.
c Psal. 117.

3o

l Sap. 4. 10.

Innocentes

2.
Pauisentes.

3.
Fere despo-
ratos sal-
uat.

a 4o. 7.9.